

További fél: Sven Mahnkopf

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 650/2012 rendelet⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdését, hogy azon nemzeti jogi rendelkezések is a rendelet („öröklésre” kiterjedő) hatálya alá tartoznak, amelyek – a német Bürgerliches Gesetzbuch (polgári törvénykönyv, a továbbiakban: BGB) 1371. § -ának (1) bekezdéséhez hasonlóan – a másik házastárs törvényes örökrésének megnövelése útján rendezik az egyik házastárs elhalálása után felmerülő vagyoni kérdéseket?
- 2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni a 650/2012 rendelet 68.cikkének l) pontját és 67. cikkének (1) bekezdését, hogy a túlélő házastárs örökrésze – még ha annak egy töredéke a BGB 1371. § -ának (1) bekezdéséhez hasonló vagyoni szabályozás alapján elvégzett növelésből származik is – teljes egészében feltüntethető az európai öröklési bizonyítványban?

Ha e kérdésre főszabály szerint nemleges választ kell adni, arra kivételesen mégis adható-e igenlő válasz olyan helyzetek tekintetében, amelyekben

- a) az öröklési bizonyítványnak kizárólag az a rendeltetése, hogy az örökösök érvényesíthessék jogukat egy adott másik tagállamban az örökhagyó e tagállamban található vagyontárgyai tekintetében, és
 - b) az öröklési ügyekben hozott határozatot (a 650/2012 rendelet 4. és 21. cikke), valamint – függetlenül attól, hogy melyik kollíziós jog alkalmazására kerül sor – a házassági vagyoni joggal kapcsolatos kérdéseket ugyanazon nemzeti jogrend alapján kell értékelni?
- 3) Ha az első és második kérdésre teljes egészében nemleges választ kell adni, úgy kell-e értelmezni a 650/2012 rendelet 68. cikkének l) pontját, hogy a túlélő házastárs vagyoni jogi szabályozás alapján megnövelt örökrésze teljes egészében – a növelés miatt azonban csak információs jelleggel – feltüntethető az európai öröklési bizonyítványban?

⁽¹⁾ Az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről szóló, 2012. július 4-i 650/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012 L 201., 107. o.; helyesbítések: HL 2012 L 344., 3. o., HL 2013. L 60., 140. o.).

A Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanyolország) által 2016. november 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Grupo Norte Facility S. A. kontra Angel Manuel Moreira Gómez

(C-574/16. sz. ügy)

(2017/C 030/26)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Az alapeljárás felei

Fellebbező fél: Grupo Norte Facility S. A.

Ellenérdekű fél: Angel Manuel Moreira Gómez

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A határozott időre és határozatlan időre alkalmazott munkavállalók közötti egyenértékűség elve szempontjából „összehasonlítható helyzetnek” minősül-e a munkaszerződés ET 49. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti „objektív körülmények” miatt történő megszüntetése és az ET 52. cikke szerinti „objektív okokból” eredő megszüntetése, és ennek következtében a két esetre megállapított eltérő végkielégítés a határozott időre és határozatlan időre alkalmazott munkavállalók közötti olyan egyenlőtlen bánásmódot képez-e, amelyet tilt az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾?

- 2) Amennyiben ez így van, úgy kell-e értelmezni, hogy a helyettesítési szerződéstípus létrehozását jogszerűsítő szociálpolitikai célok a korábban említett keretmegállapodás 4. szakasza 1. pontjának megfelelően az eltérő bánásmódot a munkaszerződés megszüntetése esetén járó kedvezőtlenebb összegű végkielégítés esetén abban az esetben is igazolják, ha a munkáltató szabadon dönt arról, hogy a helyettesítési szerződés határozott idejű legyen?
- 3) Ha úgy tekintjük, hogy annak 4. szakasza 1. pontja alapján nem áll fenn észszerű igazolás, az említett 1999/70 irányelv tényleges érvényesülése biztosítása érdekében úgy kell-e értelmezni, hogy a fent hivatkozott spanyol jogszabályban a határozott időre és határozatlan időre alkalmazott munkavállalók között a szerződés megszüntetése miatt járó végkielégítés tekintetében alkalmazott egyenlőtlen bánásmód a Charta 21. cikkében foglalt tiltott hátrányos megkülönböztetésnek minősül, valamint ellentétes az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elveivel, amelyek az uniós jog általános jogelveit képezik?

(¹) HL 1999., L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.

A Törvényszék (kilencedik tanács) T-460/13. sz., Sun Pharmaceutical Industries Ltd, korábban Ranbaxy Laboratories Ltd és Ranbaxy (UK) Ltd kontra Európai Bizottság ügyben 2016. szeptember 8-án hozott ítélete ellen a Sun Pharmaceutical Industries Ltd, korábban Ranbaxy Laboratories Ltd és a Ranbaxy (UK) Ltd által 2016. november 17-én benyújtott fellebbezés

(C-586/16. P. sz. ügy)

(2017/C 030/27)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbezők: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, korábban Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (képviselők: R. Vidal és A. Penny Solicitors, B. Kennelly QC Barrister)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-460/13. sz. ügyben hozott ítéletét az Európai Bizottságnak a COMP/39.226 – „Lundbeck (citalopram)”-ügyben 2013. június 19-én hozott, az EUMSZ 101. cikk és az EGT-megállapodás 53. cikke cél általi megsértését megállapító határozatának a fellebbezőket érintő részében való megsemmisítésére irányuló kérelmet elutasító részében;
- semmisítse meg a határozat 1. cikkének (4) bekezdését a fellebbezőket érintő részében;
- semmisítse meg a határozat 2. cikkének (4) bekezdését a fellebbezőkkel szemben bírságot kiszabó részében, vagy másodlagosan csökkentse a bírság összegét; és
- a Bizottságot kötelezze a fellebbezők részéről az üggyel és a Bíróság által megfelelőnek ítélt egyéb intézkedéssel kapcsolatban felmerült jogi és egyéb költségek, illetve kiadások viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék tévesen alkalmazta az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) által a Cartes Bancaires kontra Bizottság ítéletben (C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204, a továbbiakban: Cartes Bancaires ítélet) felállított, a 101. cikk (1) bekezdése „cél általi” megsértésének bizonyítására vonatkozó tesztet. A fellebbezők és a H. Lundbeck A/S (a továbbiakban: Lundbeck) közötti, 2002. június 16-án hatályba lépett megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) nem volt természeténél fogva ártalmas a versenyre. A célja elsősorban a fellebbezők és a Lundbeck közötti oltalmi vita rendezése volt. Annak megállapításához, hogy a megállapodás ténylegesen ártalmas volt-e a versenyre, a Bizottságnak meg kellett vizsgálnia annak hatását.